

Απόφαση Γενικής Συνέλευσης σχετικά με την Πρόταση Εξέλιξης του ΓΠΑ

Το Πανεπιστήμιο είναι θεσμικός φορέας, ο οποίος γεννά και μεταδίδει γνώση. Οι απόφοιτοί του, καλύπτουν υπαρκτές ανάγκες του κοινωνικού συνόλου στα πλαίσια της μεταδιδόμενης σ' αυτούς γνώσης, αλλά και στα πλαίσια των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων, που κατοχυρώνονται από άλλους θεσμοθετημένους φορείς της πολιτείας, όπως το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος κ.λ.π. Ο κύριος στόχος του Πανεπιστημίου, είναι η «παραγωγή» επιστημόνων με ευρύτητα γνώσης, ικανών να ανταποκρίνονται με επάρκεια στους τομείς της επιστήμης τους και να προτείνουν ή και να προσαρμόζονται εύκολα στην όποια κατεύθυνση ή τεχνολογική εξέλιξη, κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους, πιθανόν απαιτηθεί. Σε καμία περίπτωση συνεπώς, το πανεπιστήμιο δεν πρέπει να συγχέεται και να συγκρίνεται με κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης. Επίσης μοντέλα «παραγωγής» πλήρως εξειδικευμένων επιστημόνων είναι καταδικασμένα να αποτύχουν και να συμπαρασύρουν στην αποτυχία αυτή τους απόφοιτούς τους, αφού γενικώς κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής τους θητείας, συνήθως αλλάζουν και εξελίσσονται με γρήγορο ρυθμό, οι επαγγελματικές τους συνθήκες και απαιτήσεις.

Επίσης θεωρούμε ότι η ανεργία είναι συνολικότερο εγγενές δομικό πρόβλημα των υιοθετημένων μοντέλων ανάπτυξης όλων των, ανεπτυγμένων τουλάχιστον, χωρών και σε καμία περίπτωση ή σε ελάχιστες περιπτώσεις είναι ευθύνη ελλιπούς γνώσης ή μη εξειδικευμένης κατάρτισης. Απεναντίας δε, νομίζουμε ότι οι απόφοιτοι των γεωπονικών τμημάτων έχουν μάλλον μικρότερη ανεργία, σε σχέση με απόφοιτους επιστημών άλλων τεχνολογικών και μη κλάδων.

Σε σχέση με τη στάση της πολιτείας στην εκπαιδευτική πολιτική, αυτή δίνει την εντύπωση μιας αντιφατικής πολιτικής. Π.χ. από τη μια πλευρά διόγκωσε υπέρμετρα τον αριθμό των Τμημάτων και των εισερχομένων φοιτητών, ενώ από την άλλη, σε μικρό χρονικό διάστημα, προτίθεται να θέσει βάση εισαγωγής υποψηφίων. Σε κάθε περίπτωση βέβαια δεν έλαβε υπόψη, αλλά και δεν έδειξε κανένα ενδιαφέρον, για την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων των πανεπιστημίων, ως υποχρέωση της που απορρέει από την κατεύθυνση των αλλαγών της δομής της εκπαίδευσης, που η ίδια υπαγορεύει και αποφασίζει. Επιπρόσθετα, προωθεί την εφαρμογή διαδικασιών, όπως τη «διαδικασία της Μπολόνια», χωρίς διάλογο με τους θεσμικούς φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας και συνεπώς χωρίς πειθώ και ζύμωση, περί της αναγκαιότητας των αλλαγών αυτών.

Ειδικότερα, σε σχέση με την Πρόταση εξέλιξης του Γ.Π.Α. θεωρούμε, ότι δεν τεκμηριώνεται επαρκώς, σχετικά με την προτεινόμενη δημιουργία νέας σχολής «Φύσης και Ανθρώπου», χωρίς τη «γεωπονική ομπρέλα». Κατά τη γνώμη μας δεν υπάρχει η αναγκαιότητα δημιουργίας και ύπαρξης μια τέτοιας σχολής. Η κατάληξη μιας τέτοιας πρότασης, εάν υιοθετηθεί, δεν θα απέχει από τη δημιουργία ενός νέου «ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Πανεπιστημίου θετικών επιστημών», ή τη δημιουργία νέων τεχνολογικών ιδρυμάτων, όχι όμως διαφορετικών αντικειμένων από τα υπάρχοντα ΑΤΕΙ, με ό,τι συνεπάγεται. Σαφώς και δεν υποβαθμίζουμε το ρόλο του ΠΑΝΤΕΙΟΥ Πανεπιστημίου, αναφερόμαστε μόνο στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του. Έτσι, δεν προτείνεται τίποτα για τα επαγγελματικά εφόδια και δικαιώματα των αποφοίτων της σχολής αυτής, αντιθέτως αποστειρεί από αυτούς το συγκριτικό πλεονέκτημα του τίτλου του «Γεωπόνου», έστω και εάν δεν έχει γίνει συνείδηση στην κοινή γνώμη, η διαφορετικότητα των αποφοίτων των Γεωπονικών Τμημάτων και κατευθύνσεων, παρά τα πολλά χρόνια λειτουργίας τους. Το συγκριτικό πλεονέκτημα της αναγκαιότητας ύπαρξης της «γεωπονικής ομπρέλας» διατυπώνεται και από σχεδόν όλους τους ομιλητές της Ημερίδας της Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με την επίσημη απομαγνητοφώνηση των Πρακτικών της. Τέλος, η πρόταση δεν τεκμηριώνεται επαρκώς όσον αφορά στην υιοθέτηση «γεωπονικών» ή «μη γεωπονικών» Τμημάτων. Μπορεί εύκολα να αποδειχθεί, ότι η διαμορφωμένη κοινή γνώμη, περί «παραδοσιακού» γεωπόνου φυτικής εξειδίκευσης, οφείλεται σε ιστορικούς λόγους και συγκυρίες, που δεν είναι του παρόντος, αλλά σίγουρα δεν σχετίζεται με την ποιότητα και την ευρύτητα των αντικειμένων της παρεχόμενης εκπαίδευσης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ανεξάρτητα όμως από αυτό, θεωρούμε ότι αν η Πρόταση τελικά υιοθετηθεί, θα συρρικνώσει την επιστημονική εκπαίδευση και τους τομείς απασχόλησης των αποφοίτων, όχι μόνο των μη γεωπονικών, αλλά ακόμα και των γεωπονικών Τμημάτων που προτείνονται.

Τελειώνοντας, θεωρούμε πολύ εποικοδομητικό τον δημόσιο διάλογο, ως το μοναδικό και ενδεδειγμένο ορθολογικό τρόπο προσαρμογής του προγράμματος σπουδών στα σύγχρονα δεδομένα της επιστήμης και των κοινωνικών αναγκών.

Αναγνωρίζοντας λοιπόν ότι η ζήτηση και η ανταγωνιστικότητα των αποφοίτων ενός πανεπιστημίου εξασφαλίζεται με συνεχή προσπάθεια εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης του προγράμματος σπουδών του, πιστεύουμε ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την κατάργηση ή σύμπτυξη ήδη υπάρχοντων αντικειμένων, την προσθήκη νέων αντικειμένων αιχμής, και την εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην εκπαιδευτική διαδικασία, τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Τέλος θεωρούμε ότι θα πρέπει να συνεχιστεί ο διάλογος αφού σε καμιά περίπτωση δεν συντρέχουν λόγοι για τη λήψη βεβιασμένων αποφάσεων, θεωρώντας ότι για να είναι πλήρης και αποδεκτή μια τέτοια πρόταση, θα έπρεπε συνοδεύεται από επαρκέστατη τεκμηρίωση.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Η Γεν. Γραμματέας

Ρίζος Σπύρος

Τζίχα Γαρυφαλλιά

